

MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

Judikatúra súdov EÚ

od 9. novembra 2013 do 7. februára 2014

(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	3
B.	Oblasť: Azyl a víza.....	4
C.	Oblasť: Dane	5
D.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	6
E.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	8
F.	Oblasť: Hospodárska a menová politika	9
G.	Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť	9
H.	Oblasť: Inštitucionálne právo	9
I.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	11
J.	Oblasť: Prístup k dokumentom	12
K.	Oblasť: Sloboda usadiť sa	12
L.	Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb	14
M.	Oblasť: Sociálna politika.....	14
N.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	15
O.	Oblasť: Štátna pomoc	16
P.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.....	18
Q.	Oblasť: Verejné obstarávanie	20
R.	Oblasť: Voľný pohyb osôb	20
S.	Oblasť: Životné prostredie.....	21
II.	Judikatúra Všeobecného súdu	22
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	22
B.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	23
C.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	24
D.	Oblasť: Mimoštatutná zodpovednosť EÚ.....	26
E.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	26
F.	Oblasť: Štátna pomoc	27

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-537/11 Manzi a Compagnia Naviera Orchestra (23. 1. 2014)

„Námorná doprava – Smernica 1999/32/ES – Dohovor Marpol 73/78 – Príloha VI – Znečistenie ovzdušia loďami – Osobné lode poskytujúce pravidelné služby – Výletné lode – Maximálny obsah síry v lodných palivách – Platnosť“

V tomto prejudiciálnom konaní bola základom sporu správna sankcia, ktorá bola žalobcom uložená za nedodržanie maximálneho obsahu síry v lodných palivách. Okrem iného sa Súdny dvor zaoberal vzťahom medzi právom EÚ a medzinárodným právom verejným (konkrétne dohovorom Marpol). Ustanovenia dohovoru Marpol a práva EÚ totiž ustanovovali odlišné povinnosti, pričom EÚ ako celok nie je zmluvnou stranou dohovoru Marpol a jeho zmluvnými stranami sú len niektoré členské štáty. Súdny dvor už predtým rozhodol, že keď EÚ nie je viazaná medzinárodnou dohodou, okolnosť, že všetky jej členské štáty sú zmluvnými stranami takejto dohody, môže mať dôsledky pre výklad práva EÚ. Podľa Súdneho dvora však uvedenú judikatúru nemožno preniesť na medzinárodný dohovor, ktorého zmluvnými stranami nie sú všetky členské štáty. Opačný záver by totiž v podstate znamenal rozšírenie povinností z určitej medzinárodnej dohody na tie členské štáty, ktoré nie sú jej zmluvnými stranami.

C-371/12 Petillo (23. 1. 2014)

„Povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel – Smernice 72/166/EHS, 84/5/EHS, 90/232/EHS a 2009/103/EHS – Dopravná nehoda – Nemajetková ujma – Náhrada škody – Vnútroštátne ustanovenia stanovujúce spôsoby výpočtu pri dopravných nehodách, ktoré sú pre poškodených menej výhodné než spôsoby výpočtu upravené vo všeobecnom režime zodpovednosti za škodu – Zlučiteľnosť s týmito smernicami“

Pán Petillo utrpel v dôsledku automobilovej nehody nemajetkovú ujmu, ktorej náhradu žiadal od poisťovateľa vinníka nehody. Sporné v tomto prípade bolo, či finančný strop, stanovený talianskym právom pre režim náhrady nemajetkovej ujmy, je v súlade s právom EÚ v oblasti povinného poistenia zodpovednosti za škodu.¹ Súdny dvor opäť potvrdil, že smernice o povinnom poistení zodpovednosti za škodu harmonizujú iba povinné poistné krytie, ale nie samotnú otázku náhrady nemajetkovej ujmy, ktorej režim stanovuje vnútroštátne právo. Pokiaľ ide o spornú taliansku úpravu, táto podľa Súdneho dvora neobmedzuje krytie zodpovednosti za škodu a sumy priznané podľa vnútroštátneho práva sú povinným poistením kryté. Súdny dvor preto nedospel k záveru o rozpore talianskej vnútroštátnej úpravy s právom EÚ. Dodal však, že ak by vnútroštátne právo automaticky vylúčilo alebo neprimerane obmedzilo právo poškodeného na náhradu škody, bolo by v rozpore s právom EÚ.

---

¹ K otázke nemajetkovej ujmy a povinného poistenia zodpovednosti za škodu pozri aj rozsudky Súdneho dvora z 24. októbra 2013 vo veci C-22/12 *Haasová* a vo veci C-277/12 *Drozdovs*, zatiaľ neuvverejnené v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu.

C-98/13 Blomqvist (6. 2. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 1383/2003 – Opatrenia brániace uvedeniu napodobenín a pirátskych tovarov na trh – Článok 2 – Pôsobnosť nariadenia – Internetový predaj hodínok, ktoré sú napodobeninou, na súkromné účely jednotlivcovi s bydliskom v členskom štáte, uskutočnený z tretieho štátu – Zadržanie hodínok pri ich vstupe na územie členského štátu colnými orgánmi – Oprávnenosť zadržania – Podmienky – Podmienky týkajúce sa porušenia práv duševného vlastníctva – Smernica 2001/29/ES – Článok 4 – Verejné šírenie – Smernica 2008/95/ES – Článok 5 – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 9 – Použitie v obchodnom styku“

Dánska colná kontrola v tomto prípade zadržala napodobneninu hodínok zn. Rolex. Spoločnosť Rolex požiadala súd, aby rozhodnutím nahradil súhlas objednávateľa s ich zničením. Vnútroštátny súd si však nebol istý, či sa spoločnosť Rolex môže odvolať na ochranu, ktorú jej ako majiteľovi ochrannej známky poskytuje colné nariadenie, aj v takejto situácii, t.j. keď si jednotlivec s bydliskom v EÚ kúpi na súkromné účely tovar prostredníctvom webovej stránky so sídlom v treťom štáte. Súdny dvor rozhodol, že právo na ochranu, ktorú majiteľovi ochrannej známky zaručuje colné nariadenie, existuje už na základe skutočnosti, že došlo k nadobudnutiu daného tovaru. Okrem toho, nie je nevyhnutné, aby dotknutý tovar predtým, ako dôjde k predaju, bol predmetom ponuky na predaj alebo reklamy zameranej na spotrebiteľov z toho istého členského štátu.

B. Oblast': Azyl a víza**C-4/11 Puid (14. 11. 2013)**

„Azyl – Charta základných práv Európskej únie – Článok 4 – Nariadenie (ES) č. 343/2003 – Článok 3 ods. 1 a 2 – Určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov – Články 6 až 12 – Kritériá určenia zodpovedného členského štátu – Článok 13 – Zostatkové ustanovenie“

Pán Puid požiadal o azyl v Nemecku, avšak v zmysle nariadenia Dublin II je štátom príslušným na posúdenie jeho žiadosti o azyl štát prvého vstupu do EÚ, ktorým v jeho prípade bolo Grécko. Nemecko však neodovzdalo pána Puida do Grécka kvôli porušeniam ľudských práv žiadateľov o azyl v tomto členskom štáte. Súdny dvor v tomto rozsudku nadviazal na rozsudok vo veci *N.S.*² a potvrdil, že v takomto prípade je členský štát povinný neodovzdať žiadateľa o azyl do členského štátu pôvodne označeného za zodpovedný. Toto však neznamená, že tento štát je zároveň automaticky zodpovedný za posúdenie žiadosti o azyl. Ak nevyužije možnosť sám preskúmať žiadosť o azyl, je povinný pokračovať v skúmaní kritérií podľa nariadenia s cieľom identifikovať iný členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o azyl.

C-394/12 Abdullahi (10. 12. 2013)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný európsky azylový systém – Nariadenie (ES) č. 343/2003 – Určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl – Preskúmanie dodržania kritérií zodpovednosti za preskúmanie žiadosti o azyl – Rozsah súdneho preskúmania“

² Rozsudok Súdneho dvora z 21. decembra 2011 v spojených veciach C-411/10 a C-493/10 *N.S.*, zatiaľ neuverejnený v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu.

Abdullahi je ďalší zo série rozsudkov nadväzujúcich na rozsudok *N.S.*³ Súdny dvor v rozsudku *Abdullahi* ujasnil niektoré aspekty určenia členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl. Zaoberal sa pritom tým, (a) ako sa má riešiť situácia, v ktorej sa členský štát zaviazal prevziať žiadateľa o azyl a uzná, že je štátom prvého vstupu, hoci v skutočnosti štátom prvého vstupu zrejme nebol, a (b) či žiadateľ o azyl môže spochybniť právomoc tohto členského na prejednanie jeho azylovej žiadosti. Súdny dvor rozhodol, že v situácií, ako vo veci samej, kde z prvotných zistení rakúskych orgánov vyplynulo, že krajinou prvého vstupu žiadateľa o azyl bolo Maďarsko, a Maďarsko akceptovalo tvrdenie, že je štátom prvého vstupu a súhlasilo s prevzatím, žiadateľ o azyl môže spochybniť výber len s odkazom na existenciu systémových zlyhaní a na podmienky prijatia žiadateľov o azyl v tomto členskom štáte, ktoré predstavujú vážne a preukázané dôvody domnievať sa, že žiadateľ bude vystavený skutočnému nebezpečenstvu neľudského zaobchádzania.

C-84/12 Koushkaki (19. 12. 2013)

„Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Nariadenie (ES) č. 810/2009 – Článok 21 ods. 1, článok 32 ods. 1 a článok 35 ods. 6 – Postupy a podmienky udeľovania jednotných víz – Povinnosť udeliť vízum – Posudzovanie rizika nezákonného prisťahovalectva – Úmysel žiadateľa opustiť územie členských štátov pred uplynutím platnosti víza, o ktoré žiada – Odôvodnené pochybnosti – Voľná úvaha príslušných orgánov“

Súdny dvor v tomto svojom rozsudku vysvetlil určité zásady používania a výkladu Vízového kódexu. Spresnil, že žiadosť o vízum môže byť zamietnutá len na základe dôvodov, ktoré sú vo vízovom kódexe presne vymedzené. Na druhej strane Súdny dvor potvrdil, že vnútroštátne orgány disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri posúdení, či sa tieto presne vymedzené dôvody na žiadateľa o vízum vzťahujú alebo nie.

C. Oblasť: Dane

Spojené veci C-618/11, C-637/11 a C-659/11 TVI a i. (5. 12. 2013)

„Dane – DPH – Šiesta smernica 77/388/EHS – Článok 11 A ods. 1 písm. a), článok 11 A ods. 2 písm. a) a článok 11 A ods. 3 písm. c) – Smernica 2006/112/ES – Článok 73, článok 78 prvý odsek písm. a) a článok 79 prvý odsek písm. c) – Základ dane pri DPH splatnej zo služieb vysielania komerčnej reklamy – Poplatok za vysielanie komerčnej reklamy“

Súdny dvor v tomto rozsudku skúmal otázku, či sa má v Portugalsku vyberaný poplatok za vysielanie, ktorý znášajú inzerenti, ale platia poskytovatelia služieb (vysielatelia) do spoločného fondu, zahrnúť do základu dane pre DPH, ktorá je splatná za vysielanie služieb komerčnej reklamy. V predmetnom spore vzhľadom na charakteristiky a špecifiká daného poplatku Súdny dvor dospel k záveru, že tento poplatok sa má zahrnúť do základu dane pre DPH.

C-362/12 Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation (12. 12. 2013)

„Súdna ochrana – Zásada efektivity – Zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery – Vrátenie plnenia bez právneho dôvodu – Opravné prostriedky – Vnútroštátna právna

³ Rozsudok Súdneho dvora v spojených veciach C-411/10 a C-493/10 *N.S.*, už citovaný.

úprava – Skrátenie premlčacej lehoty na podanie dostupných opravných prostriedkov bez oznámenia a so spätnou účinnosťou“

V tomto prípade bola predmetom sporu vnútroštátna právna úprava, ktorou Veľká Británia zmenila podmienky pri jednom z dvoch prostriedkov nápravy, pokiaľ ide o vrátenie daní vybratých v rozpore s právom EÚ. Podľa Súdneho dvora je takáto vnútroštátna úprava v hrubom rozpore s právom EÚ, nakoľko porušuje zásadu efektivity, právnej istoty a ochranu legitímnych očakávaní vzhľadom na jej retroaktívny charakter ako aj skutočnosť, že neboli v jej súvislosti prijaté adekvátne prechodné ustanovenia. Existencia druhého prostriedku nápravy pritom nemá na tieto závery žiaden vplyv.

C-424/12 Fatorie (6. 2. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – DPH – Smernica 2006/112/ES – Prenesenie daňovej povinnosti – Právo na odpočítanie dane – Zaplatenie dane poskytovateľovi služieb – Neuvedenie povinných údajov – Zaplatenie DPH bez právneho dôvodu – Strata práva na odpočítanie dane – Zásada daňovej neutrality – Zásada právnej istoty“

Tento rozsudok sa v zásade týkal posúdenia možnosti prenesenia daňovej povinnosti a práva na odpočítanie DPH. Súdny dvor mal pritom príležitosť vyjadriť sa k vnútroštátnej právnej úprave a súvisiacej národnej správnej praxi. Konkrétne bola spornou situácia, keď správne orgány najprv priznali zdaniteľnej osobe právo na odpočet DPH, pričom v nadväznosti na opätovnú kontrolu od nej žiadali zaplatenie uvedenej DPH spolu s úrokmi z omeškania. Súdny dvor pripustil, že daňová situácia zdaniteľnej osoby sa nemôže donekonečna spochybňovať. Na druhej strane Súdny dvor uznal argumenty Rumunska, že opätovná kontrola sa môže na základe vnútroštátneho práva vykonať len výnimočne a v rámci premlčacej doby. Najmä vzhľadom na to, že jednoznačnosť a predvídateľnosť príslušného vnútroštátneho práva pre zdaniteľnú osobu neboli vážne spochybnené, podľa Súdneho dvora zásada právnej istoty nebráni spornej vnútroštátnej právnej praxi.

D. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

C-49/13 MF 7 (14. 11. 2013)

„Článok 267 ZFEÚ – Pojem ‚súdny orgán‘ – Konanie, ktoré sa má ukončiť rozhodnutím súdnej povahy – Nezávislosť – Zjavný nedostatok právomoci Súdneho dvora“

Prejudiciálne otázky v tomto konaní položil Súdnemu dvoru český Úrad priemyslového vlastníctví. Súdny dvor odôvodneným uznesením rozhodol, že nemá právomoc rozhodovať o týchto otázkach, a to z dôvodu, že neboli položené súdnym orgánom v zmysle čl. 267 ZFEÚ. Úrad priemyslového vlastníctví totiž nespĺňa viaceré kritériá vyplývajúce z judikatúry Súdneho dvora na to, aby bolo možné kvalifikovať ho ako súdny orgán (napr. záruky nezávislosti a nestrannosti), ale má naopak znaky správneho orgánu (napr. systém opravných prostriedkov proti jeho rozhodnutiam).

C-443/12 Actavis Group PTC a Actavis UK (12. 12. 2013)

C-484/12 Georgetown University (12. 12. 2013)

C-493/12 Eli Lilly and Company (12. 12. 2013)

„Humánne lieky – Dodatočné ochranné osvedčenie – Nariadenie (ES) č. 469/2009 – Článok 3 – Podmienky získania tohto osvedčenia – Postupné uvedenie dvoch liekov, ktoré obsahujú čiastočne alebo úplne rovnakú účinnú zložku, na trh – Zmes účinných zložiek, z ktorých jedna už bola uvedená na trh vo forme lieku s jedinou účinnou zložkou – Možnosť získať viaceré osvedčenia na základe toho istého patentu a dvoch povolení na uvedenie na trh – Pojem ‚výrobok chránený platným patentom‘ – Kritériá – Znenie patentových nárokov základného patentu – Presnosť a špecifickosť – Funkčná definícia účinnej zložky – Štrukturálna definícia účinnej zložky – Európsky patentový dohovor“

Vo všetkých troch uvedených rozsudkoch sa Súdny dvor zaoberal otázkou, koľko dodatkových ochranných osvedčení (ďalej len „DOO“) je možné získať na jeden základný patent. V princípe je možné získať na jeden základný patent aj viac DOO, avšak všetko závisí od konkrétnych skutkových okolností, ako aj od rozsahu ochrany garantovanej základným patentom.

C-558/12 P ÚHVT v. riha WeserGold Getränke (23. 1. 2014)

„Odvolanie – Ochranná známka Spoločenstva – Slovná ochranná známka WESTERN GOLD – Námetka majiteľa národných slovných ochranných známok, medzinárodnej slovej ochrannej známky a slovej ochrannej známky Spoločenstva WeserGold“

Súdny dvor rozhodol, že odvolací senát ÚHVT nie je povinný preskúmať rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok zvýšenú používaním, ak predtým konštatoval, že kolidujúce ochranné známky si nie sú podobné. Súdny dvor teda vyhovel odvolaniu a vec vrátil na rozhodnutie Všeobecnému súdu.

C-355/12 Nintendo a i. (23. 1. 2014)

„Smernica 2001/29/ES – Autorské práva a s nimi súvisiace práva v informačnej spoločnosti – Pojem ‚technologické opatrenia‘ – Ochranné zariadenie – Chránené zariadenie a doplnkové výrobky – Podobné zariadenia, výrobky alebo doplnkové súčiastky, ktoré pochádzajú od iných podnikov – Vylúčenie akejkoľvek interoperability medzi nimi – Rozsah použitia týchto technologických opatrení – Relevantnosť“

V tomto prípade išlo o posúdenie technologických opatrení, aplikovaných spoločnosťou Nintendo v jej hracích konzolách, ktoré okrem toho, že zamedzujú používaniu nelegálnych rozmnoženín videohier, zamedzujú aj tomu, aby sa na konzolách používal multimediálny obsah, ktorého pôvodcom nie je Nintendo. Zariadenia spoločnosti PC Box tento systém ochrany obchádzali, voči čomu sa Nintendo bránilo, odvolávajúc sa na smernicu 2001/29. Súdny dvor rozhodol, že obchádzanie ochranného systému v herných konzolách môže byť za určitých okolností legálne a že výrobca konzoly sa môže odvolávať na ochranu poskytovanú smernicou 2001/29 iba v tých prípadoch, kde sú tieto ochranné opatrenia zavedené s cieľom zabrániť používaniu nelegálnych rozmnoženín videohier, sú proporcionálne a nezakazujú zariadenie alebo činnosti, ktoré majú komerčne iný účel, než používanie nelegálnych rozmnoženín videohier.

C-65/12 Leidseplein Beheer a de Vries (6. 2. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochranné známky – Smernica 89/104/EHS – Práva z ochrannej známky – Ochranná známka, ktorá má dobré meno – Ochrana rozšírená na výrobky alebo služby, ktoré nie sú podobné – Použitie označenia zhodného alebo podobného ochrannej známke s dobrým menom bez náležitého dôvodu treťou osobou – Pojem „náležitý dôvod““

Toto prejudiciálne konanie sa týkalo výkladu čl. 5 ods. 2 smernice o ochranných známkach, a to konkrétne miery ochrany, ktorú tento článok poskytuje ochranným známkam s dobrým menom, a rovnováhy medzi poskytnutou ochrannou a záujmom tretích osôb. Súdny dvor rozhodol, že pojem „náležitý dôvod“, pre ktorý môže byť ochrana zapísanej ochrannej známky s dobrým menom obmedzená v prospech skôr používaného označenia, sa nemôže vykladať reštriktívne. Okrem toho rozhodol aj o podmienkach, za ktorých môže spadať skoršie používanie označenia podobného ochrannej známke s dobrým menom pod pojem „náležitý dôvod“. Následne zadefinoval skutočnosti, ktoré musí vnútroštátny súd posúdiť pri určení, či skoršie užívanie možno označiť za „náležitý dôvod“, ktorým možno odôvodniť prospech tretích osôb z dobrého mena zapísanej ochrannej známky.

E. Oblast: Hospodárska súťaž**C-40/12 P Gascogne Sack Deutschland v. Európska komisia (26. 11. 2013)****C-50/12 P Kendrion v. Európska komisia (26. 11. 2013)****C-58/12 P Groupe Gascogne v Európska komisia (26. 11. 2013)**

„Odvolanie – Hospodárska súťaž – Kartely – Trh s plastovými priemyselnými vrecami – Pripísateľnosť porušenia, ktorého sa dopustila dcérska spoločnosť, materskej spoločnosti – Neprimeraná dĺžka konania pred Všeobecným súdom – Zásada účinnej súdnej ochrany – Solidárna zodpovednosť materskej spoločnosti za zaplatenie pokuty uloženej dcérskej spoločnosti – Zohľadnenie celkového obratu skupiny na výpočet hornej hranice pokuty“

Ešte v roku 2005 EK uložila viacerým podnikom pôsobiacim na trhu s plastovými vrecami pokutu za účasť na karteli. Niektoré podniky podali žaloby na Všeobecný súd, ktoré boli zamietnuté, pričom tri spoločnosti podali odvolania na Súdny dvor. Okrem iného v odvolaní namietali porušenie čl. 47 Charty z dôvodu neprimeranej dĺžky konania pred Všeobecným súdom, ktoré trvalo 5 rokov a 9 mesiacov.⁴ Súdny dvor uznal tento odvolací dôvod za prípustný, ale následne ho zamietol. Rozhodol, že pokiaľ neprimeraná dĺžka konania nemá nijaký vplyv na riešenie sporu, nedodržanie primeranej lehoty na rozhodnutie nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku v rámci odvolania. Za účinný prostriedok nápravy naopak označil žalobu o náhradu škody, pričom o takejto žalobe je príslušný rozhodnúť Všeobecný súd. Napriek tomu Súdny dvor sám posúdil dĺžku konania na Všeobecnom súde ako neprimeranú. Keďže ani ďalšie odvolacie dôvody Súdny dvor nepovažoval za dôvodné, všetky tri odvolania zamietol.

---

⁴ Rozsudky vo veciach T-54/06 *Kendrion v. Európska komisia*, T-72/06 *Groupe Gascogne v. Európska komisia* a T-79/06 *Sachsa Verpackung v. Európska komisia*.

F. Oblasť: Hospodárska a menová politika

C-270/12 Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska v. Európsky parlament a Rada EÚ (22. 1. 2014)

„Nariadenie (EÚ) č. 236/2012 – Predaj nakrátko a určité aspekty swapov na úverové zlyhanie – Článok 28 – Platnosť – Právny základ – Intervenčné právomoci zverené Európskemu orgánu pre cenné papiere a trhy za výnimočných okolností“

V roku 2012 EÚ prijala na základe čl. 114 ZFEÚ nariadenie 236/2012 týkajúce sa harmonizácie tzv. predaja na krátko. Čl. 28 tohto nariadenia dáva Európskemu orgánu pre cenné papiere a trhy (ďalej len „ESMA“) určité intervenčné právomoci. Veľká Británie podala žalobu o neplatnosť, ktorou žiadala zrušenie čl. 28 nariadenia. Tvrdila, že čl. 114 ZFEÚ nie je správnym právnym základom na prijatie nariadenia a ESMA-e sa týmto udelila diskrečná právomoc, ktorá nemôže byť zlučiteľná s požiadavkami Zmlúv. Súdny dvor rozhodol, že právomoci ESMA sú zlučiteľné so Zmluvami a osobitne čl. 28 nariadenia nie je problematický ani z hľadiska režimu delegovania právomocí, ani pokiaľ ide o vhodnosť právneho základu (čl. 114 ZFEÚ). Vzhľadom na to Súdny dvor žalobu Veľkej Británie v celom rozsahu zamietol.

G. Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť

C-388/12 Comune di Ancona (14. 11. 2013)

„Štrukturálne fondy – Európsky fond pre regionálny rozvoj (EFRR) – Finančný príspevok zo štrukturálneho fondu – Kritériá oprávnenosti výdavkov – Nariadenie (ES) č. 1260/1999 – Článok 30 ods. 4 – Zásada trvalosti činnosti – Pojem ‚podstatná zmena‘ činnosti – Udelenie koncesnej zmluvy bez predchádzajúceho zverejnenia alebo predchádzajúcej súťaže“

Súkromnej spoločnosti bola udelená koncesia ako aj finančná pomoc z EFRR na správu verejného majetku – lodenicového sklzu. V priebehu jeho správy táto spoločnosť zmenila jeho využívanie, následkom čoho štátny orgán nariadil odobratie finančnej pomoci. Súdny dvor sa v tejto súvislosti predovšetkým zaoberal otázkou, aké zmeny v projektoch, na ktoré boli poskytnuté štrukturálne fondy, odôvodňujú odňatie poskytnutých prostriedkov. Podľa Súdného dvora sú relevantnými zmenami všetky zmeny pri realizácii diela alebo neskôr pri správe diela, pokiaľ nastanú v lehote piatich rokov uvedenej v príslušnom ustanovení. Zmeny zahŕňajú nielen fyzické zmeny diela, ale aj jeho funkčné zmeny.

H. Oblasť: Inštitucionálne právo

C-196/12 Európska komisia v. Rada EÚ (19. 11. 2013)

C-63/12 Európska komisia v. Rada EÚ (19. 11. 2013)

C-66/12 Rada EÚ v. Európska komisia (19. 11. 2013)

„Žaloba o neplatnosť – Rozhodnutie 2011/866/EÚ – Článok 65 služobného poriadku – Metóda úpravy – Článok 3 prílohy XI služobného poriadku – Ustanovenie o výnimke – Článok 10 prílohy XI služobného poriadku – Vážne a náhle zhoršenie ekonomickej a sociálnej situácie – Článok 64 služobného poriadku – Žaloba na nečinnosť – Ročná úprava odmien a dôchodkov úradníkov a ostatných zamestnancov Európskej únie – Služobný poriadok úradníkov – Úprava opravných koeficientov – Rozhodnutie Rady – Neprijatie návrhu“

Komisie – Nekonanie – Neprípustnosť– Oznámenie KOM(2011) 829 v konečnom znení – Návrh KOM(2011) 820 v konečnom znení –Predloženie návrhov na základe článku 10 prílohy XI služobného poriadku úradníkov – Nečinnosť Komisie – Žaloba, ktorá sa stala bezpredmetnou – Zastavenie konania“

Všetky tri predmetné žaloby sa týkali ročnej úpravy odmien a dôchodkov úradníkov a ostatných zamestnancov EÚ na rok 2011. Rada EÚ požiadala EK, aby predložila návrh na úpravu odmien v zmysle čl. 10 prílohy XI služobného poriadku, ktorý sa týka úpravy odmien vo výnimočných situáciách, ako je napr. hospodárska kríza. EK však v rozpore s požiadavkou Rady EÚ predložila návrh na základe "bežnej" metódy. Súdny dvor rozhodol, že je úlohou Rady EÚ, a nie EK, na základe objektívnych kritérií určiť, či došlo k náhlemu a vážnemu zhoršeniu ekonomickej situácie v EÚ, a teda dospieť k záveru, že je opodstatnené použiť čl. 10 prílohy XI služobného poriadku. Keď Rada EÚ dospeje k takémuto záveru, EK má povinnosť predložiť návrh na základe tohto ustanovenia. Súdny dvor tak zamietol obe žaloby EK a v konaní iniciovanom Radou EÚ dospel k záveru, že vzhľadom na rozhodnutie o jednej zo žalôb EK nie je dôvod rozhodnúť.

C-166/12 Časta (5. 12. 2013)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 11 ods. 2 prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov – Nariadenie (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 a nariadenie (ES, Euratom) č. 723/2004 – Úradníci Únie – Práva na dôchodok získané vo vnútroštátnom systéme – Prevod do dôchodkového systému Únie – Metóda výpočtu – Pojem „kapitálová hodnota práv na dôchodok“

Rozsudok sa týkal výpočtu kapitálových práv na dôchodok, ktoré pracovník získa vo vnútroštátnom dôchodkovom systéme a ktoré možno previesť na jeho účet do dôchodkového systému EÚ. Súdny dvor jednoznačne potvrdil, že stanovenie metódy, na základe ktorej sa počíta výška kapitálovej hodnoty dôchodkových práv, je plne v kompetencii členského štátu za podmienky, že suma, ktorá sa má previesť, predstavuje práva na dôchodok získané na základe predchádzajúcich činností pracovníka, a to bez ohľadu na to, že prevádzaná suma nedosahuje ani polovicu objemu skutočne zaplateného pracovníkom či jeho zamestnávateľom do vnútroštátneho dôchodkového systému. Súdny dvor pripomenul, že v danej oblasti neexistuje harmonizácia právom EÚ, a odmietol argument, ktorým p. Časta namietal diskrimináciu, keďže p. Časta sa nemohol odvolávať na priaznivejšiu legislatívnu úpravu iných členských štátov.

C-292/11 P Európska komisia v. Portugalská republika (15. 1. 2014)

„Odvolanie – Výkon rozsudku Súdneho dvora, ktorým sa rozhodlo o nesplnení povinnosti – Penále – Žiadosť o vyplatenie – Zrušenie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá je dôvodom nesplnenia povinnosti – Posúdenie opatrení, ktoré prijal členský štát na vykonanie rozsudku Súdneho dvora, zo strany Komisie – Hranice – Rozdelenie právomocí medzi Súdny dvorom a Všeobecným súdom“

Rozsudkom z roku 2004 Súdny dvor rozhodol, že Portugalsko si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva EÚ. V ďalšom rozsudku z roku 2008 Súdny dvor rozhodol, že povinnosť vykonať rozsudok nebola splnená, a uložil Portugalsku zaplatiť pokutu a penále. Ešte

v priebehu tohto druhého konania Portugalsko zmenilo vnútroštátnu úpravu, ktorá však bola EK posúdená ako nedostatočná na odstránenie porušenia. EK preto vydala rozhodnutie, ktorým uložila Portugalsku zaplatiť dlžné penále. Portugalsko však toto rozhodnutie úspešne napadlo na Všeobecnom súde⁵, voči čomu sa EK odvolala. V odvolacom rozsudku Súdny dvor potvrdil, že EK nemá právomoc rozhodnúť o tom, či je legislatíva členského štátu, prijatá za účelom odstránenia vytýkaného a sankcionovaného porušenia, v súlade s právom EÚ. Súdny dvor totiž disponuje výlučnou právomocou rozhodovať o súlade legislatívy členských štátov s právom EÚ. Prípadný spor medzi EK a členským štátom tak musí byť predmetom nového konania na Súdnom dvore. Súdny dvor teda zamietol odvolanie EK a potvrdil rozsudok Všeobecného súdu.

I. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-413/12 Asociación de Consumidores Independientes de Castilla y León (5. 12. 2013)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Žaloba o zdržanie sa podaná regionálnym združením na ochranu spotrebiteľov – Miestne príslušný súd – Nemožnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu o nepríslušnosti vydanému v prvom stupni – Procesná autonómia členských štátov – Zásady ekvivalencie a efektivity“

Spor na vnútroštátnej úrovni sa týkal nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ktoré chcelo združenie na ochranu spotrebiteľov napadnúť na súde. Sporné v tejto súvislosti bolo, či združenie spotrebiteľov môže podať žalobu na podnikateľa v mieste svojho sídla, hoci miestne príslušný bol súd v mieste sídla žalovaného. Združenie tvrdilo, že výhoda podať žalobu v mieste svojho bydliska pokrýva nielen spotrebiteľov, ale aj združenia na ich ochranu. Súdny dvor pripomenul, že ochranný systém zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa nachádza v nerovnom postavení voči predajcovi, pokiaľ ide o jeho vyjednávaciu silu ako aj o úroveň informovanosti. Na druhej strane, vzťah medzi predajcom a združením na ochranu spotrebiteľov touto značnou nerovnováhou netrpí. Z tohto dôvodu právo EÚ neposkytuje združeniam na ochranu spotrebiteľov ochranu, ktorú poskytuje spotrebiteľom samotným.

C-281/12 Trento Sviluppo a Centrale Adriatica (19. 12. 2013)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom – Smernica 2005/29/ES – Článok 6 ods. 1 – Pojem „klamlivá činnosť“ – Kumulatívna povaha podmienok uvedených v predmetnom ustanovení“

Predajca Centrale Adriatica uviedla špeciálnu akciovú ponuku, v rámci ktorej boli niektoré výrobky ponúkané za zvýhodnené ceny, pričom minimálne jeden z takto inzerovaných výrobkov nebol v čase platnosti akcie dostupný. Spotrebiteľ sa na danú situáciu sťažoval, následkom čoho bola reťazcu udelená pokuta, proti ktorej bolo podané odvolanie. Súdny dvor najprv pripomenul, že klamlivá obchodná praktika musí byť spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o transakcii, ktoré by inak neurobil. Následne rozhodol, že pojem „rozhodnutie o obchodnej transakcii“ treba interpretovať široko. Akékoľvek rozhodnutie spotrebiteľa o tom, či a za akých podmienok výrobok kúpi, tak podľa Súdneho dvora zahrňuje

⁵ Pozri rozsudok Všeobecného súdu z 29. marca 2011 vo veci T-33/09 *Portugalská republika v. Európska komisia*, Zb. 2011, s. 01429.

nielen rozhodnutie kúpiť či nekúpiť určitý výrobok, ale takisto aj rozhodnutie, ktoré s týmto rozhodnutím priamo súvisí, napr. rozhodnutie navštíviť obchod.

C-226/12 Constructora Principado (16. 1. 2014)

„Smernica 93/13/EHS – Spotrebiteľské zmluvy – Zmluva o prevode nehnuteľnosti – Nekalé podmienky – Kritériá posúdenia“

Vnútroštátny súd si nebol istý, či sa podmienky v zmluve o predaji bytu obsahujúce určité povinnosti, ktoré znamenajú pre spotrebiteľa zvýšené povinnosti, majú vykladať ako nekalé. V danej veci išlo o to, že na spotrebiteľa bol prenesený daňový dlh, ktorý mal podľa vnútroštátnej úpravy niesť predávajúci, a takisto niektoré poplatky, od ktorých uhradenia záviselo to, či bol byt spôsobilý na bývanie. Vnútroštátny súd sa v podstate pýtal, ako sa má v takýchto súvislostiach chápať pojem značná nerovnováha s ohľadom na existenciu nekalej podmienky. Súdny dvor rozhodol, že v situácií ako vo veci samej, keď predávajúci nepreukáže, že tieto podmienky boli individuálne dojednané, na posúdenie existencie značnej nerovnováhy sa nutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré sa na spotrebiteľa prenášajú, mali na neho značný ekonomický vplyv. Značná nerovnováha totiž môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza.

J. Oblasť: Prístup k dokumentom

Spojené veci C-514/11 P a C-605/11 P LPN a Fínska republika v. Európska komisia (14. 11. 2013)

„Odvolanie – Prístup k dokumentom inštitúcií – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Článok 4 ods. 2 tretia zarážka – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly – Informácie o životnom prostredí – Nariadenie (ES) č. 1367/2006 – Článok 6 ods. 1 – Dokumenty týkajúce sa konania o nesplnení povinnosti v štádiu pred podaním žaloby – Zamietnutie prístupu – Povinnosť vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie obsahu dokumentov uvedených v žiadosti o prístup – Prevažujúci verejný záujem“

Súdny dvor zamietol odvolanie mimovládnej organizácie voči rozsudku Všeobecného súdu⁶, ktorým Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie EK o nesprístupnení dokumentov týkajúcich sa predsúdnej fázy konania o nesplnenie povinnosti členským štátom. Zverejnenie týchto dokumentov by mohlo zmeniť povahu takéhoto konania alebo jeho priebeh a v zásade ohroziť ochranu účelu vyšetrovania v zmysle nariadenia 1049/2001. Túto všeobecnú domnienku nemusí EK odôvodňovať. Avšak ak EK zistí, že povaha konania, ktorého sa požadované dokumenty týkajú, umožňuje ich zverejnenie, je povinná ich zverejniť.

K. Oblasť: Sloboda usadiť sa

C-302/12 X (21. 11. 2013)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 43 ES – Motorové vozidlá – Používanie osobného motorového vozidla v určitom členskom štáte, pričom bolo registrované v inom

---

⁶ Rozsudok Všeobecného súdu z 9. septembra 2011 vo veci T-29/08 *Liga para Protecção da Natureza (LPN) v. Európska komisia*, Zb. 2011, s. II-06021.

členskom štáte – Zdanenie tohto vozidla v prvom členskom štáte pri jeho prvom používaní na vnútroštátnych cestných komunikáciách, ako aj v druhom členskom štáte pri jeho registrácii – Vozidlo používané dotknutým občanom tak na súkromné účely, ako aj na cesty z členského štátu pôvodu na pracovisko nachádzajúce sa v prvom členskom štáte“

Žalobkyňa na vnútroštátnom súde žila striedavo v Holandsku aj v Belgicku. V Belgicku si kúpila auto a zaplatila zaň daň za jeho uvedenie do prevádzky. Používala ho však rovnako na území Belgicka ako aj v Holandsku, ktoré jej tak vyrubilo daň za jeho používanie na území Holandska. Súdny dvor rozhodol, že čl. 49 ZFEÚ nebráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej motorové vozidlo prihlásené a už zdanené pri jeho registrácii v inom členskom štáte podlieha pri prvom používaní na vnútroštátnych cestných komunikáciách dani, ak je toto vozidlo určené predovšetkým na skutočné a dlhodobé používanie v oboch týchto členských štátoch alebo sa týmto spôsobom skutočne používa, pokiaľ táto daň nie je diskriminačná.

C-385/12 Hervis Sport- és Divatkereskedelmi (5. 2. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priame dane – Sloboda usadiť sa – Vnútroštátna daňová úprava zavádzajúca osobitnú daň z obratu z maloobchodnej činnosti v predajniach – Veľké obchodné reťazce – Existencia diskriminačného účinku – Nepriama diskriminácia“

Maďarská právna úprava stanovovala, že daňovníci, ktorí tvoria v rámci určitej skupiny spoločností prepojené podniky, musia svoje obraty sčítať pred uplatnením progresívnej sadzby dane a takto získanú sumu dane medzi seba rozdeliť podľa skutočných obrátov. Spoločnosť Hervis pôsobiaca v Maďarsku je súčasťou skupiny, ktorej materská spoločnosť má sídlo v inom členskom štáte. V dôsledku maďarskej právnej úpravy Hervis podliehala výrazne vyššej daňovej sadzbe, ako keby bol obrat jej predajní v Maďarsku zohľadnený izolovane. Podľa Súdneho dvora uplatnenie takejto progresívnej sadzby na dane môže spôsobiť ujmu tým spoločnostiam, ktorých štruktúra je obdobná ako štruktúra spoločnosti Hervis, pričom overenie tejto skutočnosti vo veci samej je na vnútroštátnom súde. Ak vnútroštátny súd túto domnienku potvrdí, ide o nepriamu diskrimináciu na základe sídla spoločnosti, ktorú nie je možné odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu.

Spojené veci C-159/12 až C-161/12 Venturini a i. (5. 12. 2013)

„Sloboda usadiť sa – Článok 49 ZFEÚ – Verejné zdravie – Vnútroštátna právna úprava zakazujúca paralekárom predaj liekov na lekársky predpis, ktoré si hradí pacient“

V Taliansku existujú popri klasických lekárnach aj tzv. paralekárne, ktoré majú oprávnenie predávať lieky, na ktorých výdaj nie je potrebný lekársky predpis. Klasické lekárne operujú na základe organizačnej štruktúry, ktorá stanovuje maximálny počet lekární na určitom území s cieľom zabezpečenia spoľahlivého a kvalitného zásobovania obyvateľstva liekmi na celom území Talianska. Vo veci samej tri kvalifikované farmaceutky prevádzkujúce paralekárne žiadali o povolenie predaja tých liekov na predpis, ktoré si pacient v plnej miere hradí sám. Ich žiadosti boli zamietnuté. Hoci Súdny dvor konštatoval existenciu obmedzenia slobody usadiť sa, uznal, že existencia týchto obmedzení je odôvodnená vzhľadom na naliehavý cieľ verejného záujmu, týkajúci sa verejného zdravia, a nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie uvedeného cieľa.

C-174/12 Hirmann (19. 12. 2013)

„Prejudiciálne konanie – Právo obchodných spoločností – Druhá smernica 77/91/EHS – Zodpovednosť akciovej spoločnosti za porušenie svojich povinností v oblasti zverejňovania – Nepresnosť informácií uvedených v prospekte na účely upísania – Rozsah zodpovednosti – Právna úprava členského štátu stanovujúca vrátenie ceny, ktorú nadobúdateľ zaplatil za nákup akcií“

Pán Hirmann kúpil akcie spoločnosti Immofinanz na základe zavádzajúceho kapitálového prospektu. Z tohto dôvodu sa pán Hirmann na vnútroštátnom súde domáhal zrušenia zmluvy na nadobudnutie akcií a náhrady škody vrátane úrokov. Spoločnosť Immofinanz namietala, že tieto požiadavky sú v rozpore s právom EÚ upravujúcim niektoré povinnosti pre akciové spoločnosti. Súdny dvor vo svojom rozsudku spresnil, že predmetné ustanovenia práva EÚ takúto situáciu neregulujú. Upravené sú iba vzťahy medzi spoločnosťou a jej akcionármi, vyplývajúce výlučne zo spoločenskej zmluvy a vzťahujúce sa iba na interné vzťahy v danej spoločnosti. Z tohto dôvodu vnútroštátna úprava zavádzajúca zodpovednosť emitujúcej spoločnosti z dôvodu šírenia nepresných informácií nie je v rozpore s právom EÚ. Voľba občiansko-právnych nápravných opatrení uplatniteľných na zodpovednosť eminenta akcií teda prináleží členským štátom.

L. Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb**C-209/12 Endress (19. 12. 2013)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernice 90/619/EHS a 92/96/EHS – Životné poistenie – Právo na odstúpenie od zmluvy – Neinformovanie o podmienkach uplatnenia tohto práva – Zánik práva na odstúpenie od zmluvy rok po zaplatení prvého poistného – Súlad so smernicami 90/619/EHS a 92/96/EHS“

Podľa nemeckého vnútroštátneho práva je odstúpenie od poistnej zmluvy možné len v období do jedného roka od zaplatenia prvého poistného. Uvedené sa podľa vnútroštátneho súdu vzťahuje aj na prípady, ak poistník nebol o tomto práve (dostatočne) informovaný. Súdny dvor rozhodol, že keďže postavenie poistníka je porovnateľné s postavením spotrebiteľa a s prihliadnutím na ciele smernice, také vnútroštátne ustanovenie, ktoré stanovuje zánik práva poistníka na odstúpenie od zmluvy v okamihu, keď ešte nebol o tomto práve informovaný, odporuje právu EÚ.

M. Oblasť: Sociálna politika**C-267/12 Hay (12. 12. 2013)**

„Smernica 2000/78/ES – Rovnosť zaobchádzania – Kolektívna zmluva, ktorá vyhradzuje výhodu v oblasti odmeňovania a pracovných podmienok zamestnancom uzatvárajúcich manželstvo – Vylúčenie partnerov uzatvárajúcich registrované partnerstvo – Diskriminácia na základe sexuálnej orientácie“

Pán Hay bol zamestnancom spoločnosti, ktorá na základe kolektívnej zmluvy ponúkala pracovné voľno a prémie pre zamestnancov uzatvárajúcich manželstvo. Pán Hay uzavrel so svojím partnerom registrované partnerstvo a tieto výhody mu boli odoprené. Súdny dvor potvrdil, že v prípade, ak existuje možnosť pre osoby rovnakého pohlavia uzatvoriť

registrované partnerstvo a tieto osoby zároveň nemôžu uzavrieť manželstvo, osoby vstupujúce do manželstva a do registrovaného partnerstva sa nachádzajú v porovnateľnej situácii. Následne, odoprenie určitých výhod len preto, že osoba uzavrela registrované partnerstvo, a nie manželstvo, zakladá neodôvodniteľnú priamu diskrimináciu na základe sexuálnej orientácie.

C-176/12 Association de médiation sociale (15. 1. 2014)

„Sociálna politika – Smernica 2002/14/ES – Charta základných práv Európskej únie – Článok 27 – Podmienenie zriadenia orgánov zastupujúcich zamestnancov prahovým hodnotám určitého počtu zamestnancov – Výpočet limitu – Vnútroštátna právna úprava, ktorá je v rozpore s právom Únie – Úloha vnútroštátneho súdu“

Francúzska vnútroštátna úprava stanovovala, že na účely posúdenia dosiahnutia prahových hodnôt počtu zamestnancov, pri ktorých musí byť v podniku vymenovaný zástupca zamestnancov alebo určený odborový zástupca, sa určité kategórie zamestnancov nezohľadňujú. Súdny dvor v prvom rade potvrdil názor vnútroštátneho súdu, že Francúzsko v tomto smere netransponovalo smernicu 2002/14 správne. Dospel však k záveru, že hoci relevantné ustanovenia smernice spĺňajú podmienky priameho účinky, v spore sa na ne nedá odvolať, keďže ide o spor medzi dvoma súkromnými osobami. Naproti tomu čl. 27 Charty sám o sebe nepostačuje na priznanie práv jednotlivcom, keďže z jeho znenia jasne vyplýva, že aby nadobudol úplný účinok, musí byť spresnený ustanoveniami práva EÚ alebo vnútroštátneho práva.

N. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

C-280/12 Rada EÚ v. Fulmen a Mahmoudian (28. 11. 2013)

C-348/12 Rada EÚ v. Manufacturin Support & Procurement Kala Naft (28. 11. 2013)

„Odvolanie – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní – Zmrazenie finančných prostriedkov – Povinnosť odôvodniť opodstatnenosť opatrenia – Opatrenia namierené proti iránskemu ropnému a plynárenskému priemyslu – Povinnosť odôvodnenia“

Obe tieto odvolania sa týkali reštriktívnych opatrení prijatých Radou EÚ voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní. Odvolanie Rady voči rozsudku Všeobecného súdu vo veci spoločnosti Fulmen Súdny dvor zamietol. Všeobecný súd tu rozhodol o zrušení rozhodnutí Rady, ktorými Rada zapísala spoločnosť na zoznamy osôb, voči ktorým sa uplatňujú reštriktívne opatrenia. Rada totiž neoznámila súdu naliehavé dôvody týkajúce sa bezpečnosti EÚ, ktoré bránia oznámeniu určitých informácií alebo dôkazov dotknutej osobe, a preto sa Všeobecný súd musel opierať len o odôvodnenie daných aktov Rady. Naproti tomu v druhom prípade Súdny dvor zrušil rozhodnutie Všeobecného súdu a sám vo veci rozhodol. Podľa Súdneho dvora sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže samotné obchodovanie s kľúčovým vybavením a technológiami určenými pre plynárenský a ropný priemysel možno považovať za podporovanie činnosti Iránu v jadrovej oblasti. Keďže spoločnosť Kala Naft takýto materiál nakupovala, jej zaradenie na príslušný zoznam bolo oprávnené.

O. Oblasť: Štátna pomoc

C-284/12 Deutsche Lufthansa (21. 11. 2013)

„Štátna pomoc – Články 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ – Zvýhodnenia, ktoré verejný podnik prevádzkujúci letisko poskytuje nízkonákladovej leteckej spoločnosti – Rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s touto pomocou – Viazanosť súdov členských štátov právnym názorom Komisie uvedeným v tomto rozhodnutí týkajúcom sa existencie pomoci“

V súvislosti s údajnou štátnou pomocou prebiehalo naraz konanie na vnútroštátnom súde, ako aj vyšetrovanie EK. Vnútroštátny súd sa domnieval, že posúdenie, či predmetné opatrenia predstavujú štátnu pomoc, je v jeho právomoci. Súdny dvor však rozhodol, že ak EK začala formálne zisťovanie v súvislosti s opatrením, ktoré jej nebolo oznámené, je vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu smerujúcom k pozastaveniu tohto opatrenia a vráteniu už vyplatených súm, povinný prijať všetky opatrenia nevyhnutné na vyvodenie dôsledkov z prípadného porušenia povinnosti pozastaviť vykonávanie daného opatrenia. Vnútroštátny súd tak môže sám pozastaviť vykonávanie opatrenia, nariadiť vrátenie súm, ale aj nariadiť predbežné opatrenia. V prípade jeho pochybností, či sporné opatrenie predstavuje štátnu pomoc, alebo pochybností o platnosti či výklade rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania môže požiadať EK o objasnenie, ako aj môže, prípadne musí predložiť Súdnemu dvoru EÚ návrh na začatie prejudiciálneho konania.

C-111/10 Európska komisia v. Rada EÚ (4. 12. 2013)

C-117/10 Európska komisia v. Rada EÚ (4. 12. 2013)

C-118/10 Európska komisia v. Rada EÚ (4. 12. 2013)

C-121/10 Európska komisia v. Rada EÚ (4. 12. 2013)

„Žaloba o neplatnosť – Štátna pomoc – Článok 108 ods. 1 a 2 ZFEÚ – Článok 88 ods. 1 a 2 ES - Pomoc poskytnutá Litovskou/Polskou/Lotyšskou republikou a Maďarskom na nákup poľnohospodárskej pôdy – Právomoc Rady Európskej únie – Existujúca schéma pomoci – Pristúpenie Poľskej a Lotyšskej republiky k Európskej únii - - Pomoc poskytnutá pred pristúpením - Príslušné opatrenia – Neoddeliteľnosť dvoch schém pomoci – Zmena okolností – Výnimočné okolnosti – Hospodárska kríza – Zjavne nesprávne posúdenie – Zásada proporcionality“

V predmetných veciach Súdny dvor zamietol žaloby EK na zrušenie rozhodnutí Rady EÚ o zlučiteľnosti schém štátnej pomoci na nákup poľnohospodárskej pôdy v Litve, Poľsku, Lotyšsku a Maďarsku v rokoch 2010 až 2013 s vnútorným trhom. Súdny dvor odmietol všetky žalobné dôvody EK, a to nedostatok, resp. zneužitie právomoci Rady EÚ, rozpor so zásadou lojálnej spolupráce a zjavne nesprávne posúdenie zo strany Rady EÚ. Týmito rozsudkami Súdny dvor umožnil flexibilnejší výklad procesných podmienok stanovených tretím a štvrtým odsekom čl. 108 ZFEÚ. Okrem iného Rada EÚ bude môcť v budúcnosti schváliť schému štátnej pomoci aj v prípade, že EK už o podobnej schéme rozhodla, ale iba za existencie určitých výnimočných podmienok, ako napríklad uplynutie značnej doby alebo významná zmena okolností.

C-272/12 P Európska komisia v. Írsko a i. (10.12.2013)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Oslobodenie od spotrebných daní z minerálnych olejov – Úloha súdu – Dôvod uvádzaný súdom únie ex offo – Vzťah medzi daňovou harmonizáciou a kontrolou štátnej pomoci – Právomoci Rady a právomoci Komisie – Zásada právnej istoty – Prezumpcia zákonnosti aktov Únie“

Tento rozsudok Súdneho dvora o odvolaní proti rozsudku Všeobecného súdu⁷ objasňuje právomoci súdov EÚ vzniesť určité námietky z vlastného podnetu, potvrdzuje výlučnosť právomoci EK týkajúcu sa kontroly štátnej pomoci a ďalej objasňuje pojem „štátna pomoc“. Súdny dvor potvrdil, že žalobný dôvod zakladajúci sa na porušení čl. 107 ZFEÚ, t.j. nepripísateľnosti určitého opatrenia členskému štátu, nemôže byť súdom vznesená *ex offo*. Okrem toho bolo rozhodnuté, že rozhodnutie Rady EÚ, ktoré zavádza oslobodenie spod spotrebných daní, nemôže spôsobiť, že EK nebude môcť vykonávať svoju povinnosť kontrolovať zlučiteľnosť takýchto oslobodení s pravidlami EÚ na udeľovanie štátnej pomoci, ktoré sú jej uložené na základe ZFEÚ. Navyše Súdny dvor upevnil svoju predchádzajúcu judikatúru a potvrdil, že pojem „štátna pomoc“ nemôže byť vykladaný subjektívne, ale zodpovedá určitej objektívnej situácii, t.j. existuje nezávisle od správania a prípadného hodnotenia európskych inštitúcií.

C-262/12 Vent De Colère a i. (19. 12. 2013)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Pojem ‚intervencia zo strany štátu alebo zo štátnych prostriedkov‘ – Elektrická energia veterného pôvodu – Povinnosť nákupu za vyššiu cenu než je trhovú cenu – Úplná náhrada – Príspevky, ktoré musia platiť koneční spotrebitelia elektrickej energie“

Súdny dvor mal príležitosť posúdiť jednu s ním stanovených podmienok, ktoré musia byť splnené, aby štátne opatrenie spadalo pod kategóriu štátnej pomoci. V tomto prípade, francúzska právna úprava zaviedla zásadu úplného krytia povinnosti nákupu zo strany francúzskeho štátu a stanovovala, že elektrická energia vyrábaná zariadeniami využívajúcimi mechanickú veternú energiu sa musí predávať za vyššiu cenu, ako je jej skutočná trhovú cenu, pričom náklady niesli koneční spotrebitelia. Spoločnosť Vent De Colère napadla tieto ustanovenia na súde a tvrdila, že predstavujú neoprávnenú štátnu pomoc. Vnútroštátny súd sa obrátil na Súdny dvor s prejudiciálnou otázkou, či sa má spomínaný mechanizmus úplnej náhrady dodatočných nákladov považovať za intervenciu štátu alebo zo štátnych prostriedkov. Súdny dvor rozhodol, že tento mechanizmus náhrad je štátu pripísateľný, nakoľko predmetné finančné prostriedky ostávajú pod verejnou kontrolou, a teda mechanizmus zavedený francúzskou vládou predstavuje intervenciu zo štátnych prostriedkov.

C-274/12 P Telefónica v. Európska komisia (19. 12. 2013)

„Odvolanie – Žaloba o neplatnosť – Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ – Právo podať žalobu – Aktívna legitímácia – Fyzické alebo právnické osoby – Akty, ktoré sa ich osobne týkajú –

---

⁷ Rozsudok Všeobecného súdu z 21. marca 2012 v spojených veciach T-50/06 RENV *Írsko v. Európska komisia*, T-56/06 RENV *Francúzska republika v. Európska komisia*, T-60/06 RENV *Talianska republika v. Európska komisia*, T-62/06 RENV *Eurallumínia v. Európska komisia* a T-69/06 RENV *Aughinísh Alumína v. Európska komisia*, zatiaľ neuvyverejnený v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu.

Právny akt, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia – Rozhodnutie vyhlasujúce schému štátnej pomoci za nezlučiteľnú so spoločným trhom – Právo na účinnú súdnu ochranu“

Podľa rozhodnutia EK z roku 2009 predstavovala španielska schéma umožňujúca odpis finančného goodwillu na daňové účely pri nadobúdaní podielu v zahraničných subjektoch štátnu pomoc a EK nariadila jej bezodkladné vymáhanie. V tejto súvislosti bolo Španielsko povinné oznámiť EK zoznam príjemcov, ktorí boli touto štátnou pomocou zvýhodnení. Na tomto zozname figurovala aj Telefónica. Telefónica následne rozhodnutie EK napadla na Všeobecnom súde, ktorý však žalobu zamietol ako neprípustnú. Súdny dvor v odvolacom konaní potvrdil rozhodnutie Všeobecného súdu, pričom vo svojom rozhodnutí potvrdil predchádzajúcu judikatúru týkajúcu sa reštriktívneho výkladu čl. 263 ods. 4 ZFEÚ.

P. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-478/12 Maletic (14. 11. 2013)

„Súdna právomoc v občianskych a obchodných veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Článok 16 ods. 1 – Zmluva o zjazde uzavretá medzi spotrebiteľom s bydliskom v členskom štáte a cestovnou kanceláriou so sídlom v inom členskom štáte – Poskytovateľ služieb so sídlom v členskom štáte bydliska spotrebiteľa používaný cestovnou kanceláriou – Právo spotrebiteľa podať žalobu proti obidvom podnikom na súde v mieste svojho bydliska“

V tomto prípade Súdny dvor podal výklad pojmu "druhý účastník zmluvy" stanovený v čl. 16 ods. 1 nariadenia Brusel I. Podľa Súdneho dvora sa tento článok má vykladať tak, že za okolností ako vo veci samej, keď si rakúsky spotrebiteľ cez internet objednal zájazd prostredníctvom spoločnosti sídliacej v Nemecku, ktorá v zmluve samotnej uviedla, že zájazd bude organizovať jej partner so sídlom v Rakúsku, označuje pojem "druhý účastník zmluvy" aj tohto zmluvného partnera, ktorý má sídlo na území členského štátu bydliska spotrebiteľa. Podľa Súdneho dvora sa tak Brusel I. v situácii ako vo veci samej aplikuje aj na účastníka sporu, ktorý má sídlo v rovnakom štáte ako spotrebiteľ, čiže na situáciu, ktorá sa na prvý pohľad javí ako vnútroštátna.

C-60/12 Baláž (14. 11. 2013)

„Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2005/214/SVV– Uplatnenie zásady vzájomného uznávania peňažných sankcií – Vnútroštátny súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach – ‚Unabhängiger Verwaltungssenat‘ v rakúskom práve – Povaha a rozsah preskúmania súdom vykonávajúceho členského štátu“

Súdny dvor v tomto konaní vyložil rámcové rozhodnutie Rady EÚ 2005/214 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie. Zaoberal sa okrem iného výkladom pojmu "súd, ktorý je príslušný rozhodovať predovšetkým v trestných veciach". Tento pojem je podľa Súdneho dvora autonómnym pojmom práva EÚ a má sa vykladať tak, že pod neho spadá každý súd, ktorý uplatňuje konanie naplňajúce základné znaky trestného konania. V konkrétnom prípade tak na účely nariadenia možno podľa Súdneho dvora za súdy považovať aj rakúske tzv. nezávislé správne senáty.⁸

---

⁸ Od 1. januára 2014 však boli tieto nahradené plnohodnotnými krajinými správnymi súdmi.

C-9/12 Corman-Collins (19. 12. 2013)

„Súdna právomoc v občianskych a obchodných veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Článok 2 – Článok 5 bod 1 písm. a) a b) – Osobitná právomoc v zmluvných veciach – Pojmy ‚predaj tovaru‘ a ‚poskytovanie služieb‘ – Zmluva o výhradnom predaji tovaru“

V tejto veci medzi spoločnosťami so sídlom v Belgicku a vo Francúzsku existovala zmluva o výhradnom predaji whisky, ktorú francúzska spoločnosť ukončila, v nadväznosti na čo sa belgická spoločnosť obrátila na belgické súdy, aby od francúzskej spoločnosti vysúdila odškodné. Súdny dvor opäť potvrdil, že keď spor obsahuje cudzí prvok a žalovaný je usadený na území členského štátu, spor patrí do vecnej pôsobnosti nariadenia Brusel I. a normy právomoci uvedené nariadením sa musia uprednostniť pred vnútroštátnym právom. Následne dospel k záveru, že zmluvu o výhradnom predaji možno klasifikovať ako zmluvu o poskytnutí služieb v zmysle čl. 5 ods. 1 písm. b) nariadenia Brusel I., ak obsahuje niektoré typické povinnosti spresnené Súdny dvorom v tomto rozsudku.

C-328/12 Schmid (16. 1. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 1346/2000 – Konkurzné konania – Odporovacia žaloba podaná v konkurznom konaní – Žalovaný s bydliskom v tretej krajine – Právomoc súdu členského štátu, v ktorom sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka“

Tento rozsudok nadväzuje na skorší rozsudok *Seagon*⁹, kde Súdny dvor rozhodol, že súdy členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie, sú príslušné na rozhodovanie o odporovacej žalobe proti žalovanému, ktorý má svoje sídlo v inom členskom štáte. V tomto konaní Súdny dvor rozhodol, že *Seagon* je aplikovateľný aj vtedy, ak má žalovaný sídlo v treťom štáte.

C-285/12 Diakité (30. 1. 2014)

„Smernica 2004/83/ES – Minimálne ustanovenia pre priznanie postavenia utečenca alebo osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu – Osoba oprávnená na doplnkovú ochranu – Článok 15 písm. c) – Vážne a individuálne ohrozenia života alebo osoby civilistu z dôvodu neselektívneho násillia v prípade ozbrojeného konfliktu – Pojem ‚vnútroštátny ozbrojený konflikt‘ – Výklad, ktorý je nezávislý od výkladu medzinárodného humanitárneho práva – Kritériá posúdenia“

Súdny dvor v tomto rozsudku odpovedal na prejudiciálnu otázku, ako sa má vykladať pojem „vnútorný ozbrojený konflikt“ použitý v smernici 2004/38. Belgický súd bol konfrontovaný s otázkou, či má štátny občan Guiney právo na medzinárodnú ochranu, hoci podľa medzinárodného humanitárneho práva Guinea nie je postihnutá vnútorným ozbrojeným konfliktom. Súdny dvor rozhodol, pojem „vnútorný ozbrojený konflikt“, ako ho používa právo EÚ, sa musí vykladať nezávisle od definície používanej v medzinárodnom humanitárnom práve a musí sa chápať tak, že zahŕňa situáciu, kde štátne ozbrojené sily, prípadne dve a viacej ozbrojených skupín, vzájomne bojujú, bez ohľadu na intenzitu stretov, úroveň organizácie ozbrojených síl zúčastňujúcich sa konfliktu alebo trvanie bojov.

⁹ Rozsudok Súdneho dvora z 12. februára 2009 vo veci C-339/07 *Seagon*, Zb. 2009, s. I-00767.

Q. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-425/12 Portugás (12. 12. 2013)

„Postupy verejného obstarávania vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore – Smernica 93/38/EHS – Neprebratie do vnútroštátneho práva – Možnosť štátu dovoliť sa tejto smernice voči koncesionárskej organizácii poskytujúcej verejnú službu v prípade neprebratia tohto aktu do vnútroštátneho práva“

Prejudiciálna otázka, ktorou sa Súdny dvor zaoberal, vznikla v kontexte prerozdelenia eurofondov. Portugalskej spoločnosti Portugás bola pridelená finančná pomoc, no neskoršou kontrolou sa zistilo, že Portugás pri jej využití nedodržiaval smernicu o verejnom obstarávaní. Na základe tejto kontroly došlo k vymáhaniu finančnej pomoci. Portugás podal žalobu na súd, kde uviedol, že Portugalská republika nemôže od Portugás, teda súkromnej spoločnosti, vyžadovať dodržiavanie ustanovení ešte neprevzatej smernice. Portugás bol však zároveň koncesionárom poskytujúcim výhradnú verejnú službu (dodávky plynu). Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že štát sa voči súkromnému podniku nemôže dovoliť povinnosti vyplývajúcej z neprevzatej smernice výlučne z dôvodu, že tento podnik je výhradným koncesionárom poskytujúcim službu vo verejnom záujme. Naopak, štát sa voči súkromnému podniku môže dovoliť povinnosti vyplývajúcej z neprevzatej smernice vtedy, ak sú splnené kritériá už definované judikatúrou, ktorých splnenie pri Portugás prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.

R. Oblasť: Voľný pohyb osôb

C-423/12 Reyes (16. 1. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2004/38/ES – Právo občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov – Právo štátneho príslušníka tretieho štátu, ktorý je priamym potomkom osoby s právom na pobyt v členskom štáte, na pobyt v tomto členskom štáte – Pojem ‚závislá‘ osoba“

Prejudiciálne otázky boli v tejto veci položené v rámci sporu medzi pani Reyesovou a švédskym prisťahovaleckým úradom, ktorý zamietol jej žiadosť o vydanie povolenia na pobyt z dôvodu, že nepreukázala bezúspešné pokusy nájsť si prácu alebo získať podporu na uspokojenie svojich potrieb od orgánov svojej krajiny pôvodu a/alebo že sa inak snažila zabezpečiť si svoje živobytie. Súdny dvor sa v tejto súvislosti zaoberal podmienkou „závislosti“ priameho potomka občana EÚ vo veku 21 rokov a viac, pri splnení ktorej môžu títo priami potomkovia získať povolenie na pobyt v členskom štáte EÚ, v ktorom má povolenie na pobyt aj uvedený občan EÚ. Podľa Súdneho dvora skutočnosť, že občan EÚ pravidelne posielal svojmu potomkovi finančné prostriedky, je sama o sebe spôsobilá preukázať existenciu skutočnej závislosti a nie je možné od potomka vyžadovať, aby navyše preukázal, že sa neúspešne pokúšal nájsť si prácu a pod. Dôvody existujúcej závislosti nie je potrebné určovať.

C-378/12 Onuekwere (16. 1. 2014)

C-400/12 G (16. 1. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2004/38/ES – Článok 16 ods. 2 a 3 – Právo na trvalý pobyt štátnych príslušníkov tretej krajiny, ktorí sú rodinnými príslušníkmi občana Únie – Zohľadnenie období pobytu, ktoré títo štátni príslušníci strávili vo väzení“

Súdny dvor sa v týchto rozsudkoch zaoberal otázkou, či obdobia pobytu vo väzení možno zohľadniť na účely získania práva na trvalý pobyt resp. na účely posúdenia nároku na zvýšenú ochranu pred vyhostením, ktoré upravuje právo EÚ. Predovšetkým dospel k záveru, že na uvedené účely nie je možné obdobia pobytu vo väzení do období vyžadovaných právom EÚ započítať. Argumentoval pritom najmä otázkou spoločenskej integrácie. Skutočnosť, že osobe bol uložený trest odňatia slobody, pritom podľa Súdneho dvora svedčí o tom, že osoba nerešpektovala hodnoty členského štátu, čo spochybňuje existenciu integračnej väzby. Zároveň právo EÚ v oboch prípadoch vyžaduje nepretržitý pobyt, pričom pobyt vo väzení podľa Súdneho dvora túto „nepretržitosť“ prerušuje.

S. Oblasť: Životné prostredie

C-576/11 Európska komisia v. Luxemburské veľkovojevodstvo (28. 11. 2013)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 91/271/EHS – Čistenie komunálnych odpadových vôd – Rozsudok Súdneho dvora o určení nesplnenia povinnosti – Nevykonanie – Článok 260 ZFEÚ – Peňažné sankcie – Uloženie penále a paušálnej pokuty“

EK v tomto konaní zažalovala Luxembursko za nesplnenie povinností vyplývajúcich mu z rozsudku z roku 2006, ktorý sa týkal porušenia práva EÚ v oblasti čistenia komunálnych odpadových vôd. Súdny dvor dospel k rovnakému záveru ako EK a Luxembursku uložil paušálnu pokutu vo výške 2 mil. eur. Pri určovaní jej výšky vzal Súdny dvor do úvahy rozsah a náročnosť realizácie projektov, ako aj významné investičné úsilie Luxemburska. Ďalej Súdny dvor rozhodol aj o uložení penále za každý deň nevykonania rozsudku z roku 2006 po vynesení tohto rozsudku. Hoci EK navrhovala penále viac ako 11 tisíc za každý deň omeškania, Súdny dvor Luxembursku napokon uložil penále vo výške 2800 eur. Rovnako Súdny dvor nevyhovel v celom rozsahu ani návrhu EK ohľadom výšky paušálnej pokuty.

C-292/12 Ragn-Sells (12. 12. 2013)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2008/98/ES – Nakladanie s odpadmi – Článok 16 ods. 3 – Zásada blízkosti – Nariadenie (ES) č. 1013/2006 – Preprava odpadu – Zmesový komunálny odpad – Priemyselný a stavebný odpad – Konanie na udelenie koncesie na služby zberu a odvozu odpadu vzniknutého na území obce – Povinnosť budúceho úspešného uchádzača odvázať zozbieraný odpad do zariadení na spracovanie odpadu označených orgánom udeľujúcim koncesiu – Najbližšie vhodné zariadenia na spracovanie odpadu“

Estónske mesto Sillammäe vyhlásilo verejné obstarávanie na udelenie koncesie na služby zberu a odvozu odpadu vzniknutého na jeho území. Spor sa týkal zákonnosti niektorých ustanovení súťažných podkladov. Tie ustanovovali, že odpad určitého druhu, ktorý je zbieraný na území tohto mesta, musí byť odvázaný do dvoch dopredu určených zariadení v Estónsku, s vylúčením akýchkoľvek iných zariadení mimo Estónska, ktoré by mohli odpad rovnako dobre spracovať. Vnútroštátny súd si nebol istý, či takáto podmienka nepriznáva týmto dvom prevádzkovateľom výlučné právo, a teda či nie je v rozpore so zásadou slobodnej hospodárskej súťaže. Súdny dvor rozhodol, že pokiaľ ide o odpad určený na znehodnotenie, je možné stanoviť, kde presne sa má predmetný odpad spracovať. Pokiaľ je ale odpad určený na zhodnotenie, nemožno uložiť

povinnosť, aby odpad vzniknutý na území členského štátu bol aj na území tohto členského štátu spracovaný.

C-279/12 *Fish Legal a Shirley* (19. 12. 2013)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aarhuský dohovor – Smernica 2003/4/ES – Prístup verejnosti k informáciám o životnom prostredí – Pôsobnosť – Pojem ‚orgán verejnej moci‘ – Vodárenské a kanalizačné podniky – Privatizácia vodárenského odvetvia v Anglicku a vo Walese“

V tejto veci sa vnútroštátny súd Súdneho dvora v zásade pýtal, či také subjekty, ako vodárenské podniky vo veci samej, možno kvalifikovať ako právnické osoby „vykonávajúce funkcie verejnej správy“ v zmysle smernice 2003/4. V prípade kladnej odpovede by uvedené vodárenské podniky mali povinnosť poskytnúť informácie o životnom prostredí, čo však v konkrétnom prípade odmietli. Súdny dvor v rozsudku stanovil kritériá na posúdenie toho, či dotknuté vodárenské podniky spadajú pod uvedený pojem, a teda sú povinné informácie o životnom prostredí žiadateľom poskytnúť. Samotné posúdenie však prenechal vnútroštátnemu súdu.

C-281/11 *Európska komisia v. Poľská republika* (19. 12. 2013)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Používanie geneticky modifikovaných mikroorganizmov v uzavretých priestoroch – Smernica 2009/41/ES – Nesprávne a neúplné prebratie“

Táto vec sa týkala preberania smernice členským štátom, konkrétne Poľskom, kde EK napádala spôsob prevzatia smernice, a teda nesplnenie povinností vyplývajúcich z tejto smernice. Hoci EK uviedla spolu až šesť výhrad, bola úspešná len čiastočne. Poľsko si obhájilo svoju pozíciu hlavne z dôvodu procedurálnych pochybení EK, ktorá síce namietla neúplné prevzatie alebo neprevzatie, ale nepodložila svoje tvrdenia dôkazmi. Súdny dvor jednoznačne tiež odmietol požiadavku EK, ktorá požadovala doslovné prebratie definícií v smernici a potvrdil, že nie je povinnosťou štátu prevziať smernicu doslovnou, ale tak, aby jej zmysel a ciele zostali zachované.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

T-240/10 *Maďarsko v. Európska komisia* (13. 12. 2013)

„Aproximácia právnych predpisov – Zámerné uvoľňovanie GMO do životného prostredia – Konanie o povolení na uvedenie na trh – Vedecké stanoviská úradu EFSA – Komitológia – Regulačný postup – Porušenie podstatných formálnych náležitostí – Vzatie do úvahy *ex offio*“

Všeobecný súd zrušil rozhodnutia EK, ktorými udelila povolenia na uvedenie geneticky modifikovaného zemiaka Amflora na trh. Dospel k záveru, že EK nedodrжала postupy týkajúce sa udelenia povolení. EK podľa neho procesne pochybila, keď pred prijatím sporných

rozhodnutí nepredložila príslušným výborom¹⁰ zmenené návrhy rozhodnutí, ktoré boli doplnené o konsolidované stanovisko úradu EFSA. Všeobecný súd uviedol, že síce sa výroky predmetných rozhodnutí zhodovali, avšak vedecký základ pre ich prijatie bol odlišný. V tejto súvislosti Všeobecný súd tiež uviedol, že ak by EK dodržala tieto postupy, výsledok konania alebo obsah napadnutých rozhodnutí mohol byť podstatne rozdielny.

B. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-337/12 El Hogar Perfecto del Siglo XXI v. ÚHVT (21. 11. 2013)

„Dizajn Spoločenstva – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Zapísaný dizajn Spoločenstva predstavujúci vývrtku – Skorší vnútroštátny dizajn – Dôvod výmazu – Nedostatok osobitého charakteru – Absencia odlišného celkového dojmu – Informovaný užívateľ – Miera tvorivej voľnosti pôvodcu – Čl. 4, 6 a čl. 25 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 6/2002“

Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie ÚHVT a určil, že sporný dizajn vývrtky nemá dostatočne osobitý charakter, aby bol registrovaný ako dizajn Spoločenstva. Súd tiež potvrdil definíciu informovaného užívateľa uvedeného dizajnu ako jednotlivca, ale aj odborníka, ktorý používa vývrtky. Taktiež určil, že stupeň voľnosti pri navrhovaní vývrtky je vysoký, pretože dizajn a tvar rukoväte a poloha skrutky, páky a lopatky nie sú diktované ich funkčnosťou.

T-433/12 Steiff v. ÚHVT (16. 1. 2014)

T-434/12 Steiff v. ÚHVT (16. 1. 2014)

„Ochranná známka Spoločenstva – Žiadosť o ochrannú známku Spoločenstva pozostávajúcu z pripnutia etikety uprostred ucha plyšovej hračky cvokom – Žiadosť o ochrannú známku Spoločenstva pozostávajúcu z cvoku pripnutého uprostred ucha plyšovej hračky - Dôvod výmazu – Nedostatok osobitého charakteru – Článok 7 ods. 1 bod b) nariadenia č. 207/2009“

Výrobca plyšových hračiek v oboch prípadoch žiadal zápis pozičnej ochrannej známky, ktorá by pozostávala z umiestnenia kovového cvoku matného alebo lesklého uprostred ucha plyšovej hračky. Na tomto cvoku by bola prípadne umiestnená látková etiketa. Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie ÚHVT, ktorým ÚHVT zamietol registráciu žiadaných ochranných známok, a to z dôvodu, že týmto chýba rozlišovacia spôsobilosť. Podľa názoru Všeobecného súdu cvoky a látkové etikety sú bežnou súčasťou plyšových hračiek a ich upevnenie na ucho hračky posúdia spotrebiteľia len ako dekoratívny element.

T-528/11 Aloe Vera of America v. ÚHVT (16. 1. 2014)

„Ochranná známka Spoločenstva – Námietské konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva FOREVER – Skoršia národná obrazová ochranná známka 4 EVER – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámery – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 – Riadne používanie skoršej ochrannej známky – Článok 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009“

---

¹⁰ V prejednávanej veci ide o Regulačný výbor o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia ustanovený smernicou 2001/18/ES a Stály výbor pre potravinový reťazec a zdravotný stav zvierat stanovený v nariadení (ES) č. 1829/2003.

Všeobecný súd rozhodol, že medzi prihlasovanou ochrannou známkou FOREVER a staršou ochrannou známkou 4EVER existuje pravdepodobnosť zámieny. Tieto známky síce majú len slabú mieru vizuálnej podobnosti, avšak vo fonetickej rovine pre časť verejnosti, ktorá má určité znalosti anglického jazyka, sú zhodné a pre časť verejnosti, ktorá takéto jazykové znalosti nemá, sú priemerne podobné. V rámci fonetického porovnania Všeobecný súd uviedol, že vzhľadom na rozšírené používanie tzv. SMS jazyka v internetovej komunikácii bude číslo 4 chápané ako anglická predložka „for“. V tomto prípade teda stačí aj malé porozumenie anglického jazyka a určitá skupina verejnosti bude vyslovovať obe tieto známky rovnako.

C. Oblasť: Hospodárska súťaž

T-79/12 Cisco Systems a Messagenet v. Európska komisia (11. 12. 2013)

„Hospodárska súťaž – Koncentrácie – Európske trhy komunikačných služieb cez internet – Rozhodnutie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú so spoločným trhom – Zjavne nesprávne posúdenie – Povinnosť odôvodnenia“

Spoločnosti Cisco a Messagenet, ktoré poskytujú služby a programové vybavenie na komunikáciu cez internet, podali žalobu proti rozhodnutiu EK z r. 2011, ktorým sa povoľuje kúpa spoločnosti Skype spoločnosťou Microsoft. EK v rozhodnutí dospela k záveru, že aj napriek značnému trhovému podielu oboch dotknutých spoločností táto fúzia neobmedzuje hospodársku súťaž na trhu súkromných komunikácií cez internet ani na trhu podnikových komunikácií cez internet. Všeobecný súd rozhodnutie EK potvrdil. Súkromné komunikačné služby totiž predstavujú rýchlo sa rozvíjajúce nové odvetvie s krátkymi inovačnými cyklami, kde veľké podiely na trhu môžu byť pominuteľné. Nepreukázalo sa ani to, že by na trhu podnikových komunikácií mohol Microsoft na úkor svojich konkurentov svojmu programu Lync vyhradiť prednostnú interoperabilitu s programom Skype a s jeho širokou užívateľskou základňou.

T-42/13 1. garantovaná v. Európska komisia (19. 11. 2013)

„Hospodárska súťaž – Kartely – Trh acetylidu vápenatého a horčička pre oceliarsky a plynárenský priemysel v EHP s výnimkou Írska, Španielska, Portugalska a Spojeného kráľovstva – Pokuty – Úroky z omeškania – Akt, ktorý nemožno napadnúť žalobou – Neprípustnosť“

Spoločnosť 1. garantovaná a.s. napadla svojou žalobou kartelové rozhodnutie EK z r. 2009, ktorým jej a ďalším spoločnostiam bola uložená pokuta. V súvislosti s touto žalobou (vec T-392/09), ktorú Všeobecný súd zamietol 12. decembra 2012, podala aj návrh na vydanie predbežného opatrenia smerujúci k odkladu vykonateľnosti daného rozhodnutia voči nej. Potom, čo odklad vykonateľnosti nariadený Všeobecným súdom zanikol, požiadala EK žalobkyňu listom o úhradu príslušnej sumy vrátane úrokov alebo o poskytnutie zodpovedajúcej bankovej záruky. Predmetom sporu sa stal spôsob výpočtu úrokov, keďže EK vyúčtovala úroky aj za obdobie, počas ktorého bola vykonateľnosť rozhodnutia EK Všeobecným súdom odložená. Všeobecný súd však odmietol žalobu spoločnosti 1. garantovaná a.s. ako neprípustnú, keďže daný list EK nemá právne účinky. Okrem toho by prejednanie žaloby Všeobecným súdom zasiahlo aj do právomocí vnútroštátnych súdov v konaní o výkone rozhodnutia EK, v rámci ktorého môžu zároveň predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru.

T-399/09 HSE v. Európska komisia (13. 12. 2013)

T-384/09 SKW Stahl-Metallurgie Holding a SKW Stahl-Metallurgie v. Európska komisia (23. 1. 2014)

T-391/09 Evonik Degussa a AlzChem v. Európska komisia (23. 1. 2014)

T-395/09 Gigaset v. Európska komisia (23. 1. 2014)

„Žaloba o zrušenie – Hospodárska súťaž – Kartely – Trh acetylidu vápenatého a horčička pre oceliarsky a plynárenský priemysel v EHP s výnimkou Írska, Španielska, Portugalska a Spojeného kráľovstva – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES – Určenie cien a rozdelenie trhu – Povinnosť odôvodnenia – Pokuty – Usmernenia k metóde stanovovania pokút 2006 – Pripísateľnosť vytýkaného konania – Spolupráca počas administratívnej fázy – Poľahčujúce okolnosti – Pritlačujúce okolnosti – Právo na obhajobu – Rovnosť zaobchádzania“

Žalobkyne boli pokutované za rovnaký kartel, akého sa zúčastnili aj spoločnosti 1. garantovaná a Novácke chemické závody. Žalobkyne svojimi žalobami napadli príslušné kartelové rozhodnutie EK z r. 2009, pričom sa domáhali jednak zrušenia tohto rozhodnutia, a jednak zníženia príslušných pokút, ktoré im boli uložené. Všeobecný súd v dvoch prípadoch žaloby zamietol (veci T-384/09 a T-399/09) a v dvoch prípadoch pokutu znížil (veci T-395/09 a T-391/09).

T-342/11 EECES a Asociación de Gestores de Estaciones de Servicio v. Európska komisia (6. 2. 2014)

„Hospodárska súťaž – Kartely – Španielsky trh čerpacích staníc – Rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Nesplnenie záväzkov, ktoré sa stali záväznými na základe rozhodnutia Komisie – Obnova konania – Pokuty – Penále“

V roku 2007 podali žalobkyne a niektoré ďalšie spoločnosti sťažnosť EK, pričom poukázali aj na nerešpektovanie záväzkov, ktoré boli uložené spoločnosti Repsol rozhodnutím EK z r. 2006 na základe čl. 9 ods. 1 nariadenia 1/2003. Žiadali preto o obnovenie konania proti tejto spoločnosti. V r. 2011 EK napadnutým rozhodnutím sťažnosť žalobkýň zamietla, pričom zohľadnila aj rozhodnutie španielskej Národnej komisie hospodárskej súťaže proti viacerým spoločnostiam, vrátane spoločnosti Repsol. Všeobecný súd konštatoval, že v prípade nerešpektovania rozhodnutia o záväzkoch disponuje EK voľnou úvahou, pokiaľ ide o obnovenie konania, a sťažovateľ namietajúci porušenie záväzkov nemá právo požadovať vydanie takéhoto rozhodnutia. Zároveň prijatie rozhodnutia EK o záväzkoch nebráni vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže v prijatí rozhodnutia proti tomuto podniku a EK nič nebráni v tom, aby zohľadnila také vnútroštátne rozhodnutie pri posudzovaní, či je v záujme EÚ obnoviť konanie.

D. Oblasť: Inštitucionálne právo

T-389/13 Brown Brothers Harriman v. ÚHVT (9. 12. 2013)

„Ochranná známka spoločenstva – Návrh podpísaný osobou s titulom „juris kandidat“ – Nedostatok zastúpenia advokátom – Zjavná neprípustnosť“

Všeobecný súd v tejto veci odmietol žalobu ako neprípustnú z dôvodu nesplnenia požiadavky byť zastúpený advokátom (čl. 19 Štatútu). Osoby označované vo Švédsku ako „juris kandidat“ (podobné slovenským koncipientom) podľa Všeobecného súdu síce môžu podľa švédskeho práva vystupovať pred súdom, tak ako to vyžaduje judikatúra. Vzhľadom na chýbajúce členstvo vo švédskej advokátskej komore ich však nemožno považovať za advokáta (anglicky: *lawyer*) na účely čl. 19 Štatútu.

E. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

Spojené veci T-174/12 a T-80/13 Syrian Lebanese Commercial Bank v. Rada EÚ (4. 2. 2014)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii – Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov – Úprava návrhov – Lehota – Zjavne nesprávne posúdenie – Povinnosť odôvodnenia – Právo na účinnú súdnu ochranu – Právo na obhajobu“

Všeobecný súd potvrdil zápis žalobkyne na zoznam týkajúci sa zmrazenia finančných a ekonomických zdrojov v rámci reštriktívnych opatrení prijatých voči Sýrii. Všeobecný súd vo svojom rozsudku predovšetkým doplnil judikatúru týkajúcu sa prípustnosti zmeny žalobných návrhov žalobkyne z hľadiska dodržania procesnej lehoty na úpravu pôvodných žalobných návrhov v dôsledku prijatia implementačného aktu po podaní žaloby. Podľa Všeobecného súdu sa tak dodatočná lehota 14 dní pri aktoch zverejňovaných v Ú. v. EÚ uplatní nielen pri týchto aktoch, ale aj pri oznámeniach o nich zverejnených v Ú. v. EÚ. Všeobecný súd vo veci samej ďalej dospel k záveru, že Rada EÚ si splnila svoju povinnosť odôvodnenia, že sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia a že neporušila právo žalobkyne na obhajobu, ako aj jej právo na účinnú súdnu ochranu.

T-58/12 Nabipour a i. v. Rada EÚ (12. 12. 2013)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní – Zmrazenie finančných prostriedkov – Povinnosť odôvodnenia – Nesprávne posúdenie – Úprava časových účinkov zrušenia“

Všeobecný súd v uvedenej veci vyhovel žalobe a zrušil napadnuté akty. V prvom rade konštatoval, že žalobcovia boli zapísaní na zoznam osôb, ktorých finančné prostriedky mali byť zmrazené na základe ich postavenia, ktoré zastávali v spoločnosti IRISL, ktorá bola priamo zapojená do šírenia jadrových zbraní, resp. ich postavenia v rámci spoločností prepojených na spoločnosť IRISL. Vzhľadom na to, že zápis spoločnosti IRISL bol rozsudkom Všeobecného súdu¹¹ zrušený, zápis žalobcov na príslušný zoznam bol postihnutý nesprávnym posúdením

¹¹ Pozri rozsudok Všeobecného súdu z 16. 9. 2013 vo veci T-489/10 *Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i. v. Rada EÚ*, zatiaľ nepublikovaný v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu.

a má byť zrušený. Všeobecný súd však v záujme riadnej správy vecí preskúmal, či by zápis žalobcov na príslušný zoznam bol odôvodnený, ak by spoločnosť IRISL bola ďalej zapísaná na sankčnom zozname. Pritom Všeobecný súd ustanovil všeobecné pravidlo, pokiaľ ide o opodstatnenie zápisu fyzických osôb na zoznamy osôb, ktorých finančné prostriedky majú byť zmrazené. V rámci tohto pravidla vytvoril dve odlišné kategórie fyzických osôb, pri ktorých sa na Radu EÚ vzťahujú odlišné dôkazné bremená.

F. Oblasť: Štátna pomoc

T-499/10 MOL v. Európska komisia (12. 11. 2013)

„Štátna pomoc – Dohoda medzi maďarským štátom a ropnou a plynárenskou spoločnosťou MOL, ktorá sa týka banských poplatkov spojených s ťažbou uhľovodíkov – Neskoršia zmena právneho režimu poplatkov – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Selektívna povaha“

Ropná spoločnosť MOL uzatvorila v roku 2005 dohodu s Maďarskom, ktorá okrem iného stanovila poplatok za ťažbu, ktorý bol vyšší ako zákonom stanovený základný poplatok za ťažbu. V roku 2007 bol zákon zmenený a sadzba poplatku za ťažbu sa zvýšila, pričom toto zvýšenie sa neuplatnilo na polia spoločnosti MOL, ktoré naďalej podliehali (po novom nižším) sadzbám stanoveným v dohode z roku 2005. EK následne rozhodla, že stanovenie poplatku za ťažbu v dohode z roku 2005 v kombinácii so zákonným zvýšením poplatku za ťažbu predstavuje štátnu pomoc pre spoločnosť MOL nezlučiteľnú so spoločným trhom. Všeobecný súd vo svojom rozsudku predovšetkým skúmal, či EK mohla oprávnene usúdiť, že predmetná dohoda predstavuje selektívne opatrenie tým, že určila sadzbu poplatku za ťažbu a stanovila, že takto určené sadzby zostanú nezmenené. Vzhľadom na to, že EK nepreukázala selektívnu povahu dohody z roku 2005, Všeobecný súd jej rozhodnutie zrušil. Voči tomuto rozsudku bolo podané odvolanie.¹²

---

¹² Pozri prebiehajúce konanie na Súdnom dvore vo veci C-15/14 P *Európska komisia v. MOL*.